

Sestri Šuri

* *

Sestri Šuri

U tom svijetu prolaznik sam samo,
ti veselom rukom mahni meni.
U jesen i mjesec isto, znamo,
od svjetla je nježan, tih i sneni.

Prvi put me mjesec sada grije,
prvi put od studeni me štiti.
Opet ću da živim, da se smijem
toj ljubavi koje neće biti.

Tom je kriva ta naša ravnica
što se ljeska od pješčanih pruga,
davna nježnost nečijega lica,
i nečija od rođenja tuga.

Zbog toga i sakrit neću htjeti,
ista ljubav u nama je, zna se.
Ovu zemlju voljet ćemo smjeti
zajednički, a ne svaki za se.

1925.

(Prica)